

Ένας

χριστιανός βασανιζόταν συχνά από διάφορες μελλοντικές υποθέσεις. Ανησυχία του, το τι θα γίνει αύριο, τι θα γίνει μεθαύριο, τι μας περιμένει την επομένη εβδομάδα. Όλη αυτή η φροντίδα έπνιγε την ψυχή του, πράγμα που τον έκανε πολύ δυστυχή.

Μια νύχτα, ο άνθρωπος αυτός είδε ένα όνειρο. Περπατούσε σ' ένα μακρινό δρόμο φορτωμένος με ένα σακί στην πλάτη. Το φορτίο του ήταν βαρύ και κάπου στάθηκε να ξαποστάσει. Μα όταν θέλησε να σηκωθεί για να συνεχίσει το ταξίδι του, αντιλήφθηκε πως ήταν αδύνατο να σηκώσει το σακκίδιό του. Άνοιξε τότε να δει τι έχει μέσα. Και τι βλέπει! Μικρά-μικρά δέματα. Το ένα έγραφε απ' έξω: "αυτό για αύριο". Ένα άλλο έγραφε: "αυτό για μεθαύριο". Το τρίτο έγραφε: "αυτό για σήμερα". Αυτό ήταν ανάλαφρο. Το σήκωσε με χαρά και συνεχίζοντας το ταξίδι του ξύπνησε.

Το όνειρο αυτό εκφράζει μια τραγική πραγματικότητα. Η μέριμνα για το αύριο, για το μεθαύριο, για το μετά από μία εβδομάδα, για το μετά από ένα μήνα και ένα χρόνο, γεμίζει τις ψυχές μας με άγχος και ανησυχίες, που μας αφαιρούν την

γαλήνη και μας κάνουν το βάρος της ζωής δυσβάστακτο. Για να μας απαλλάξει ο Κύριός μας απ' αυτές τις εναγώνιες στιγμές είπε εκείνα τα αθάνατα λόγια. “Μη ουν μεριμνήσητε εις την αύριον, η γαρ αύριον μεριμνήσει τα εαυτής, αρκετόν τη ημέρα η κακία αυτής” (Ματθ. 6,34)

Πηγές: imverias.blogspot.gr - agiazoni.gr